

olyan helyzeteket is áthidal, amikor nem volt Fővárosi Örmény elnök, mert megalkototta a Budapesti Örmény Kisebbségi Társaságot (BÖKÖT), koncentrálva a hozzá tartozó kerületek erejét és eredményekben megelőzve az Országos eredményeit. Többen elégedetlenek is voltak, mert a Fővárostól nem kaptak pénzt, hanem be kellett fizetni a pénz felét, de a Füzetek folyamatosan megjelent, a konferenciák zajlottak, a klub működött, könyveket adott ki az Egyesület, illetve a BÖKÖT.

...hmmm. Ügyes...

További kérdések is felmerültek bennem, pl.:

- Lehet-e győztesről, vesztesről beszélni?
- Kinek van igaza, van-e egyáltalán igazság az ilyen kérdésekben?
- Vajon elítélhető-e az az ember, aki úgy gondolja, hogy becsület, tisztesség, törvényszerűség ide vagy oda, ha ott több pénz kapok, akkor inkább oda állok.
- Szabad-e felejteni? Elfelejteni, nem törödni a múlttal, a sok galádsággal, amit

ellenünk tettek? Behunyni a szemünket és befogni a fülünket, a múlt törvénytelenségeit a szőnyeg alá söpörni, mert kapunk érte néhány milliót?

E kérdések talán már túlmennek az örmény közösség problémakörén, hiszen a válaszokat olyan magasságokban illetve mélységekben kell keresni, amely a nagy politika mezejére vezet. Mert bizony itt is történnek olyanok, hogy lapáttal dobálják egymásra a sarat, majd, ha a pillanatnyi érdekük úgy kívánja, letörlik arcukról a sarat, majd széles mosollyal kezét fogják és összeállnak a közös érdekük mellett a korábbi barátjuk ellen, talán éppen egy rövid időre.

A gondolataimat erről most nem osztom meg a tisztelt olvasóval, hogy ezzel másokat is elgondolkozásra inspiráljak.

A Sarolta álláspontja és hozzáállása e témakörben inkább az 50% székely vonalból, mint az 50% örményből ered...

...hmmm. Ügyes...

Tanmese az örmény virágról.

Régi magyarörmény népmeséből magyarra fordította: *Balogh Jenő*

Volt egy ország, amelyet úgy hívtak **Soknemzetiségek Országá**, mert ebbe az országba sokfelől különféle népség telepedett le és élt békésen egymás mellett. A király elhatározta, hogy kijelöl egy területet, amelyet elnevezett „a nemzetek kertjének”. Parancsba adta, hogy minden nemzetiség ültessen olyan virágot, amely az ő nemzetiségét bemutatja, szimbolizálja. Azt akarta, hogy lássa minden ország, mily sokszínű is ez az ország és milyen harmóniában élnek. *Alexanjan*, az örmény nemzetiség fővezére azt gondolta, mivel az örmény nemzetiség igen különleges, ezért egy igen különleges, egy csodálatos **Örmény virággal** kellene kitűnni. Gondolta egyenesen Jerevánból hozatna egy csokor **Örmény virágot**, amelyik különleges színeivel és illatával elkápráztat majd mindenkit, sőt kiemelkedik a többi közül. Megkereste *Saroltanjan* kertészt, és megkérte, hogy elő kellene készíteni az örmény kertet. Szépen el kellene egyengetni, szerezni kell egy vázát, azt elásni a középbe, vízzel feltölteni és várni a csodálatos virágcsokrot, amelyet *Moldovjan*

kertész hoz majd Jerevánból. A vázát annyira el kell süllyeszteni, hogy messziről úgy nézzen ki, mintha nem is vázába lenne a virág, hanem ott nőtt volna a nemzetek kertjében.

Saroltanján kertész előkészítette a terepet, szerzett egy kerámiavázát, azt elásta, megtöltötte vízzel, a környéket szépen elrendezte, kis örmény zászlókat is tűzdel a mezőre. Moldovjan kertész megérkezett Jerevánból a csokor virággal, azt a vázába tették és másnapról mindenki csodálhatta az örmények virágoskertjét.

Sajnos az örmény virág hetenként lehullatta szirmait és így mindig új csokrot kellett hozatni Jerevánból. A virág pótlása nagyon sokba került, még úgy is, hogy a biztos utánpótlásra és szállításra egy magyar-örmény kereskedőházat alapítottak.

Saroltanján kertész nézegette a hetenként ellankadó virágot és a fejéhez kapott. Meg kelene próbálni nem a vázába, hanem a földbe ültetni, hátha ott gyökeret ereszt. Hozzáfogott, hogy a virág földjét előkészítse, hogy a földet felássza. Ahogy az ásót a földbe eresztette, észrevette a föld tele van gyökérrel. Az ágyásban ugyanis korábban már voltak virágok, köztük örmény virágok is, melyeket az előző király idejében megtéptek, nem locsoltak, a száruk elszáradt, már semmilyen virágot nem hoztak. De a föld telve volt alvó gyökérrel, melyek egymásba kapaszkodtak, egymásba nőttek. Megismerte, a gyökerek között vannak a **magyarörmény virág** gyökerei is, melyek kicsit más virágot hoztak ugyan mint az **örmény** virág, de ezek is szépek voltak és illatosak. Ráadásul neki ezek a virágok jobban tetszettek. Eszébe jutott azon virágok színe és illata, amelyeket Erdélyben látott, amikor a nagymamánál a szüniidőt töltötte. Gondolta megpróbálja életre kelteni ezeket a gyökereket. A felszínt megtisztította a dudvától, hozott trágyát, rászórta, hozott vizet, meglocsolta és várt. Alig telt el egy-két hónap látta, hogy új hajtások dugták ki fejüket a földből és emelkedtek az ég felé.

Odahívta Alexanján fővezért és örömmel mutatta meg neki a sok szép **magyarörmény** hajtást. Alexanján fővezér először ránézett a **magyarörmény** virágokra majd odanézett az **örmény** virágra. Alexanján fővezér dühösen mondta, de hiszen ez nem is olyan virág és az illata is más.

Ezután Saroltanján kertész azt javasolta, próbálják meg az Örményországból hozott örményvirággal szemezzenek be néhány magyarörmény virágtövet, így az élő gyökérből táplálkozva az örmény virág talán tartósan, szépen virágozik.

Alexanján fővezér nem fogadta meg a tanácsot, továbbra is Jerevánból hozatott csokrokat.

Saroltanján főkertész közben csendesesen gondozta a gyökerekből kinőtt **magyarörmény** virágokat, amelyek a következő években egyre magasabbak, virágosabbak lettek. Lassan elérték a vázába csúsztatott örmény virág nagyságát, sőt meghaladták azt. Lassan messziről már nem is látszott az örmény virág. Ez nagyon zavarta Alexanján fővezért, és szörnyű haragra gerjedt. Szereltetett egy lakatot a vízcsapra, amelynek kulcsát zsebrevágta, így csak az ő engedélyével lehetett locsolni. Kinevezte *Szevanjant* főcsövezetőnek, megparancsolta, hogy csak a vázát szabad locsolni. Saroltanján kertészi megbízatását megvonta és nem engedélyezte neki a locsolást. Új főkertészeket nevezett ki *Kinganjant* és *Artinjant* és rájuk bízta a hazai és nemzetközi mezőkön a virágok gondozását, de megparancsolta, hogy a jövőben úgy nyírják a virágokat, ahogyan a Nagyvezér iránymutatása szól. Hogy nehezítse Saroltanján dolgát, még kerítést is húzott az örmény kerten belül, gondosan elkülönítve Saroltanján területét és nagy táblára kiíratta: **Ezek nem örmény virágok**. A Jóisten azonban Saroltanjánnal volt, megsegítette, mindig

talált összegyűlt harmatcseppeket, árokban rekedt esővizet, amivel a virágokat locsolni tudta. A magyarörmény virágok pedig egyre csak növekedtek, újabb és újabb gyökerekből lett hajtás, majd virág.

Alexanjan fővezér dúlt-fúlt magában és egyre törte a fejét, mit tegyen. Haragjában igen gonosz ötlete támadt. Megkereste az útépítő vállalatnál dolgozó úthenger kezelőjét, hogy éjjel menjen a kertbe és menjen végig a magyarörmény virágokon. Jó pénzt ígért az úthenger vezetőjének, aki ezt megtette. Éjjel beosont a kertbe és végigment a magyarörmény virágokon. Másnap reggel Alexanjan fővezér örömmel konstataálta, hogy a magyarörmény virágok a földön fekszenek. Nagy volt az öröme. De jaj, észrevette, hogy az úthenger vezetője végigment az örmény virágon is. A sötétben nem vette észre, így a földbe süllyesztett vázára is ráhajtott. A váza eltörött, a víz elszívárgott, az örmény virág is elpusztult.

A gyökeres magyarörmény virágok következő nap reggelén életre keltek és azóta is megtöltik a mezőt, egész a kerítésig, még azon túl is.

Alexanjan fővezér látva, hogy a magyarörmény virág virít a teljes mezőn, még a kerítésen túl is (Erdélyben), hozatott egy hatalmas táblát, amelyre azt írta örményül és magyarul

Ez mind örmény virág

Fővezér : Alexanjan

Főcsővezető: Szevanjan

Főkertészek: Kinganjan és Artinjan

Saroltanjan kertészt nem ismerünk, nálunk senki ne is keresse!

...hmmm. Ügyes...

Itt a vége, fuss el véle?

És mi ebből a tanulság? És valóban ez a vége?

Balogh Jenő, akit a háttérbeszélgetéseken gyakran Issekutz úrnak neveztek

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület közleménye

Az Országos Örmény Önkormányzat az Erdélyi Örmény Gyökerek Frakció tagjai mandátuma megszűnését határozatban állapította meg. A határozatok ellen perenkívüli és peres eljárásban bírósági felülvizsgálatot kérelmeztünk. Ezen kérelmünket a Fővárosi Törvényszék – a tényállás vizsgálata nélkül, amely bizonyítja az örmény-örmény frakció folyamatos, szisztematikusan kidolgozott törvénytelen eljárását – elutasította kérelmünket a mandátumok helyreállítása ügyében. A frakció tagjai az alkotmányos jogai lábbal tiprása és a mandátumok visszaállítása érdekében az Alkotmánybírósághoz fordul. A hazai magyarörménység (erdélyi örmények) nemzetiségi jogai súlyos sérelme miatt hazánk vezetőinek figyelmét is felhívtuk és kértük segítségüket a magyarörmény identitásunk, kultúránk és örmény katolikus hitéletünk megmentése érdekében. A hazai, évszázadokkal ezelőtt érkezett magyarörménység nélkül ugyanis nincs legális örmény nemzetiségi önkormányzatiság hazánkban.

dr. Issekutz Sarolta – elnök